

Judikatūras krājums

Lieta C-247/17
Denis Raugėvicius

(Korkein oikeus lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības pilsonība – LESD 18. un 21. pants – Dalībvalstij adresēts trešās valsts lūgums izdot Savienības pilsoni, kurš ir citas dalībvalsts pilsonis un ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos pirmajā no šīm dalībvalstīm – Lūgums, kas iesniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, nevis lai veiktu kriminālvajāšanu – Izdošanas aizliegums, kas tiek piemērots tikai valsts pilsoņiem – Brīvas pārvietošanās ierobežojums – Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu – Samērīgums

Kopsavilkums – Tiesas (virspalāta) 2018. gada 13. novembra spriedums

1. *Savienības pilsonība – Līguma normas – Piemērojamība personām – Dalībvalsts pilsonis, kuram ir arī kādas trešās valsts pilsonība – Iekļaušana*

(LESD 20. un 21. pants)

2. *Savienības pilsonība – Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā – Dalībvalstij adresēts trešās valsts lūgums izdot Savienības pilsoni, kurš ir citas dalībvalsts pilsonis un ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos pirmajā dalībvalstī – Brīvības atņemšanas soda izpildei izsniegts izdošanas lūgums – Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts, kas aizliedz izdot tās pilsoņus soda izpildei un ļauj izpildīt šādu ārvalstīs pasludinātu sodu savā teritorijā – Šis dalībvalsts pienākums nodrošināt pret tās teritorijā pastāvīgi dzīvojošajiem Savienības pilsoņiem tādu pašu attieksmi kā pret tās pašas pilsoņiem*

(LESD 18. un 21. pants)

3. *Savienības pilsonība – Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā – Dalībvalstij adresēts trešās valsts lūgums izdot Savienības pilsoni, kurš ir citas dalībvalsts pilsonis un ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos pirmajā dalībvalstī – Pienākums pārbaudīt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. pantā paredzēto garantiju ievērošanu*

(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. pants)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 29. punktu)

2. LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja trešā valsts ir iesniegusi lūgumu izdot Eiropas Savienības pilsoni, kurš ir īstenojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, nevis lai veiktu kriminālvajāšanu, bet gan lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, lūguma saņēmējai dalībvalstij, atbilstoši kuras valsts tiesībām ir aizliegts izdot tās pilsoņus soda izpildei ārpus Savienības un ir

paredzēta iespēja, ka šāds ārvalstis piemērots sods var tikt izciests tās teritorijā, attiecībā pret šo Savienības pilsoni, ja viņš pastāvīgi dzīvo tās teritorijā, izdošanas jomā ir jānodrošina tāda pati attieksme kā pret tās pašas pilsoņiem.

Tā kā izdošana, kā atgādināts šī sprieduma 33. punktā, var novērst dalībvalsts, kas nav lūguma saņēmēja dalībvalsts, pilsoņu nesodāmības risku un tā kā pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā ir ļauts izdot citu dalībvalstu, kas nav Somijas Republika, pilsoņus, ir jāizvērtē šī tiesiskā regulējuma samērīgums, pārbaudot, vai pastāv pasākumi, kas ļautu tikpat efektīvi sasniegt šo mērķi, bet kas, ņemot vērā visus lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, mazāk aizskartu šo pēdējo minēto pilsoņu pārvietošanās brīvību (spriedums, 2016. gada 6. septembris, *Petruhhin*, C-182/15, EU:C:2016:630, 41. punkts).

Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības pilsoņa statuss ir paredzēts kā dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss (skat. it īpaši spriedumus, 2001. gada 18. decembris, *Grzelczyk*, C-184/99, EU:C:2001:458, 31. punkts; 2011. gada 8. marts, *Ruiz Zambrano*, C-34/09, EU:C:2011:124, 41. punkts, kā arī 2018. gada 5. jūnijs, *Coman* u.c., C-673/16, EU:C:2018:385, 30. punkts). Ikviens Savienības pilsonis tāpat var atsaukties uz LESD 18. pantā paredzēto diskriminācijas pilsonības dēļ aizliegumu visos gadījumos, kuri ietilpst Savienības tiesību *ratione materiae* piemērošanas jomā, un šie gadījumi – kā tas ir pamatlietā – ietver ar LESD 21. pantu piešķirtās pamatbrīvības pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā izmantošanu (skat. spriedumus, 2012. gada 4. oktobris, Komisija/Austrija, C-75/11, EU:C:2012:605, 39. punkts, un 2014. gada 11. novembris, *Dano*, C-333/13, EU:C:2014:2358, 59. punkts). Turklāt, lai arī, nepastāvot Savienības tiesību normām, kas reglamentē dalībvalstu pilsoņu izdošanu Krievijai, šādu tiesību normu pieņemšana joprojām ir dalībvalstu kompetencē, tām šī kompetence ir jāīsteno, ievērojot Savienības tiesības, tostarp LESD 18. pantā paredzēto diskriminācijas aizliegumu, kā arī LESD 21. panta 1. punktā garantēto brīvību pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā.

Ņemot vērā mērķi novērst nesodāmības risku, Somijas pilsoņi, no vienas puses, un citu dalībvalstu pilsoņi, kuri pastāvīgi dzīvo Somijā un tādējādi ir pierādījuši zināmu integrācijas šīs valsts sabiedrībā līmeni, no otras puses, ir salīdzināmā situācijā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 6. oktobris, *Wolzenburg*, C-123/08, EU:C:2009:616, 67. punkts). Līdz ar to saskaņā ar LESD 18. un 21. pantu tiek prasīts, lai noteikums, kas aizliedz izdošanu un kas ir piemērojams Somijas pilsoņiem, būtu attiecināms arī uz citu dalībvalstu pilsoņiem, kuri pastāvīgi dzīvo Somijā un attiecībā uz kuriem trešā valsts ir izsniegusi izdošanas lūgumu brīvības atņemšanas soda izpildei, un tie varētu ar tādiem pašiem nosacījumiem kā Somijas pilsoņi izciest sodu Somijas teritorijā.

(skat. 40., 43.–47., 50. punktu un rezolutīvo daļu)

3. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 49. punktu)